

[Niels Westerby.]

udgangspunkt for mig under de nuværende internationale forhold, hvor vi ikke har sikkerhed for, hvordan udviklingen vil blive, må være, at forsvarsberedskabet ikke må nedsættes. Men jeg udtalte samtidig, at det er et meget alvorligt indgreb i den personlige frihed at have en lang tjenestetid, og man bør prøve på at holde den kortest mulige tjenestetid. Jeg opfordrede regeringen til at undersøge, om man gennem en mere intensiv og forceret uddannelse og gennem anskaffelse af bedre materiel vil være i stand til at opretholde det nuværende forsvarsberedskab, samtidig med at man nedsætter tjenestetiden. Hvis det er sådan, at man ved bedre materiel og bedre uddannelse i værnene er i stand til at nedsætte tjenestetiden, så bør det gøres. Kan vi betale os fra at skaffe mere personlig frihed til landets ungdom, så bør vi gøre det. Jeg vil meget gerne udbede mig den høje regerings kommentar hertil. Vil man undersøge spørgsmålet om forsvarsberedskabet i lyset af disse betragtninger?

Endelig et par bemærkninger om det nordiske samarbejde. Det er blevet nævnt af mig under debatten forleden dag, at det var et brud fra engelsk side på aftalerne inden for EFTA, da man gennemførte den engelske særtold. Jeg nævnte også, at man måske burde tage op til overvejelse, om man ikke reelt — og ikke bare som en talemåde — kunne styrke det nordiske samarbejde ved at give en lignende fortrinsstilling for de nordiske lande på de nordiske landes markeder. Det må i alt fald være et godt argument over for England at sige følgende: hvis ikke I afskaffer jeres traktatstridige særtold, så kan I ikke med rette indvende noget imod, at de nordiske lande sikrer sig en lignende stilling på de tre nordiske landes markeder. Jeg vil gerne anmode om, at den højtærede udenrigsminister og regeringen tager op til overvejelse, om man skulle prøve at møde frem med disse gode argumenter over for England, for jeg tror netop, at man gennem et stærkere samarbejde på det nordiske marked vil være i stand til på længere sigt at opbygge en mere fælles optræden i handelspolitikken fra de nordiske landes side.

Jeg lagde mærke til det ærede medlem hr. Baunsgaards tale om indkomstpolitikken

og fik det indtryk, at det ærede medlem gør indkomstpolitikken til det helt centrale. Naturligvis er indkomstpolitik vigtig, men det er kun et af midlerne i den økonomiske politik. Der er også et vigtigt middel, der hedder finanspolitik, og der er et vigtigt middel, der hedder pengepolitik. Jeg tror, man må se i øjnene, at man ikke gennem indkomstpolitikken vil være i stand til for alvor at gøre noget ved den indkomstpolitiske udvikling i Danmark. Jeg tror, man må se i øjnene, at det, der gør, at priser, lønninger, avancer o. s. v. stiger, er, at vi har en overophedet økonomi, hvor efterspørgselspresset er meget stærkt — og for stærkt. Lønningerne fastsættes, priserne fastsættes og avancerne beregnes under indtryk af en overophedet økonomi; derfor kommer de alle sammen til at løbe løbsk, og derfor har vi vanskelighederne. Jeg tror, at de indkomstforhøjelser, som befolkningen får, og som jo altid er af det gode, hvis der er dækning for dem i produktionen, men som har været skadelige de senere år, fordi der ikke har været dækning for dem i produktionen, ikke ville være indtruffet, hvis man i tide havde sørget for at dæmpe efterspørgselspresset.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på betragtninger om det ulykkelige i, at vi gang på gang ved hjælp af finanspolitik, kreditstramning og høj rente må tage fra folk, hvad de har fået, og det er rigtigt. Men vi bør netop anvende finanspolitikken og pengepolitikken så tidligt, så hurtigt og så effektivt, at vi undgår, at priser og lønninger stiger. Vi må gennem finanspolitikken og pengepolitikken være med til at skabe et sådant økonomisk klima her i landet, at det hele ikke løber løbsk. Jeg tror, at vi ville være meget kloge i det høje ting, hvis vi forsøgte at anvende disse midler, når vi så, at der var vanskeligheder forude, og ikke først bagefter, når ulykkerne er sket.

Jeg takker for den højtærede statsministers udtalelse om, at regeringen velvilligt ville overveje mit forslag om at nedsætte et udvalg, der skulle undersøge betingelserne for økonomisk vækst. Jeg har ved at lytte til debatten fundet ud af, at der er en tilbøjelighed til at anskue hver enkelt ting for sig. Jeg mener at have fundet ud af, at det kniber lidt med at se den fornødne sammen-